

i de Industridrivendes Hænder, og disse saaledes kun med megen Forsigtighed ville indlade sig paa nye Foretagender, hvis heldige Udfald endnu i større eller mindre Grad er usikker. Det er derfor foreslaaet, at Beskyttelsens Varighed ogsaa her i Landet ansættes til 15 Aar. I flere fremmede Lande beror det paa Opfinderens eget Vnste, for hvor langt Aaremaal, indenfor det lovbestemte Maximum, Beskyttelsen ved Patentet skal tilstaaes ham. Da det imidlertid ofte vil kunne være vanskeligt for ham allerede paa den Tid, da Gnevetten begyres, at afgjøre, for hvor langt et Tidsrum han vil have Brug for samme, og da det ifølge Bestemmelsen i nærværende Paragraf om, at Betalingen for Patentet ikke skal erlægges for et længere Tidsrum end 5 Aar ad Gangen, sammenholdt med Reglen i § 15 Nr. 2, altid vil staa i Patenthaverens Magt at lade den Beskyttelse, paa hvilken han ikke længere sætter Pris, bortfalde, forinden Patentet ifølge dets Indhold udløber, har man fundet det rettest at bestemme, at Patentet stedse udkærdiges som gjældende i de ovennævnte 15 Aar.

I nogle fremmede Love er det udtrykkelig udtalt, at en Forlængelse af Beskyttelsen udover Maximum kun kan tilstaaes ved Lov. En saadan Forlængelse vil imidlertid selvsølgelig ogsaa uden en saadan Udtalelse hertilands alene kunne ske ad Lovgivningsveien, og skulde en lignende Udtalelse optages i Lovforslaget, maatte det nærmest være af Hensyn til Tredtemand, for at han kunde være forberedt paa Muligheden af, at Beskyttelsen kan blive udtrakt udover Maximum, men da dette dog efter al Rimelighed yderst sjældent vil ske, og da paa den anden Side en saadan Udtalelse vilde kunne bidrage til at fremkalde ubegrundede Begjæringer om den heromhandlede overordentlige Begunstigelse, er det fundet rettest ikke at optage en sliq Bestemmelse i Lovforslaget.

Betalingen for Patenter er i de forskjellige Stater ordnet efter forskjellige Principer. Foruden at der i de enkelte Stater er betydelig Forskjel paa Betalingens Størrelse, er ogsaa Erlæggelsesmaaden forskjellig, idet Betalingen i nogle Stater er ens for alle Aar, i andre stigende, og den i nogle Stater erlægges forud paa en Gang, medens den i

andre erlægges forud for hvert enkelt Aar. — At fordrø Betalingen erlagt forud for hele det Aaremaal, for hvilket Patentet er bestemt til at gjælde, vilde medføre, at Opfinderen kom til at udrede Betalingen paa et Tidspunkt, paa hvilket han ofte allermindst vilde være istand til at afholde samme, og at han nødsagedes til forud at tage Bestemmelse om, for hvor lang Tid han vil opretholde sin Gneberettigelse, uagtet han ved Begjæringens Indgivelse vistnok ikke sjældent vil mangle det hertil fornødne Overblik over Opfindelsens praktiske Betydning og det Udbytte, den vil kunne afsaa. Dersom der alene vilde blive udtaget Patent paa virkelige og brugbare Opfindelser, vilde det vel overhovedet være ganske i sin Orden aldeles ikke at fordrø nogen Betaling eller ialtfald kun et Expeditionsgebyr for Patentets Udstedelse*); og i enkelte Stater, saasom Preussen og Sverige, erlægges der ei heller nogen egentlig Patentafgift. En meget høi Betaling for Patentier bør nu vistnok i ethvert Fald ikke fordrø; thi om den end kunde være et kraftigt Mittel til at forhindre ubegrundede Begjæringer om Patent, vilde den paa den anden Side ogsaa gjøre det vanskeligt for den fortjenstfulde Opfinder at sikke sig den Beskyttelse som Patentlovgivningen tilfigter at hjemle ham og det vilde ogsaa, hvadenten man nu vil betragte Patentbeskyttelsen som en Opfinderen tilkommende naturlig Ret eller som en ham nærmest i det Offentliges Interesse indrømmet Begunstigelse, formentlig være lige modsigende, om man samtidig med at tilstaa ham et lov-mæssigt Krav paa at sikkres Frugterne af sin Opfindsommelighed, vilde kræve en forholdsvis betydelig Betaling af ham for Nydelsen af Beskyttelsen. Paa den anden Side vilde det dog neppe være tilraadeligt at ansætte Betalingen altfor ringe, idet det, efter den Maade, hvorpaa Patentvæsenet ved nærværende Lovforslag tænkes ordnet, ikke vil kunne undgaas, at der bliver begjært og erhvervet Patent paa saakaldte Opfindelser, der i sig selv ere uden nogensomhelst Betydning og aldeles ikke have nogen Interesse for det Offentlige; Betalingen

*) For de her i Landet nu brugelige Gnevertsbevillinger erlægges ingen anden Betaling end et Expeditionsgebyr af 17 Rd.